

פרק ה'

- ואתה בן אדם קח לך חרב חדה, ומפרש לו איזו חרב תערר (סכין) של ספריים (גלבים) שהיא חדה מאד, ותגלח בה את שער ראשך ואת זקנדך, וקח לך מאוזנים ששוקלים בהם, ותשקול את השער ותחלק אותם לשלשה חלקים שוים.
- פסוק א' -
- שליש תדליק בלהב האש בתוך העיר שחקקת על הלבנה, דבר זה תעשה כשתגמור לשכב על צדיך והם 430 יום (שהם רומזים לימי המצור), רמז שהעם ימותו בתוך העיר כשיהיו במצור ברעב ובדבר, שלישי השני תכה אותה בחרב סביבות הלבנה, רמז לצדקיהו וסיעתו שברחו מהעיר, והכשדים השיגו אותם סביבות ירושלים, והשלישי השלישי תפזר לרוח, רמז להולכים בגלות שיהיו מפוזרים בארבע כנפות הארץ, ואת החרב אשלוף מהנרתיק להכותם במקום שיהיו, רמז שד' יגרה את האויבים למקום שגלו בני ישראל ויהרגו אותם.
- פסוק ב' -
- מהשליש שאתה מפזרם לרוח, תקח קצת במדה שאפשר לספור, ותקשור בכנפי בגדך, הרמז בזה שאותם האנשים שגלו לבבל שהם מעט אנשים ביחס לאלו שגלו לשאר הארצות, שהם יהיו שמורים לבוא לירושלים כשיבנה ביהמ"ק השני.
- פסוק ג' -
- מאותם מעט שקשרת בכנפי בגדך תקח ותזרוק אותם אל תוך האש שנמצאת בעיר שחקקת על הלבנה, זה רמז לאחאב בן קוליה וצדקיה בן מחסיה ששרף אותם מלך בבל באש, ומהאש שצוייתי אותך להדליק תצא אש אל כל בית ישראל, בין לאותם שנמצאים בירושלים בין לאותם שבגלות.
- פסוק ד' -
- כך אמר ד' אלוקים, זאת העיר, ירושלים שמתה אותה באמצע העולם בין הגוים, וסביבותיה ארצות, ומכיון שהיא באמצע העולם לכן יש לה אויר טוב, ואקלים טוב, ולכן היה עליהם ללכת בדרך ישרה.
- פסוק ה' -
- אבל היא החליפה (ותמר) את משפטי הטובים, ובמקום זה עשתה רשעות יותר מן הגוים, כופל ואומר: ואת חוקותי החליפה לרשעות יותר מן הארצות שיושבים סביבותיה, כי הם מאסו במשפטי ולא הלכו בחוקותי, ואילו הגוים לא מאסו במשפטים שלהם.
- פסוק ו' -
- לכן כה אמר ד' אלוקים, בגלל שהייתם המון עם רב יותר מן הגוים אשר סביבותיכם, ומרוב טובה שהשפעתם לכם התגאיתם ובעטתם בי, ולא הלכתם בחוקותי, ואת משפטי לא עשיתם, ולא עשיתם כמשפטי הגוים, שהם לא החליפו את הע"ז שלהם, ואתם ישראל החלפתם את ד' בע"ז שאינה מועילה.
- פסוק ז' -
- לכן כה אמר ד' אלוקים, גם אני אשלח את כעסי עליך, ואעשה בתוכך דין פורענות לעיני הגוים.
- פסוק ח' -
- ואעשה בך פורענות כזאת שעד עכשיו מעולם לא עשיתי, ולא אעשה עוד כזו פורענות, בגלל כל התועבות שעשית.
- פסוק ט' -
- עכשיו מפרש מה הוא העונש, שהאבות יאכלו את הבנים והבנים יאכלו את האבות בתוך ירושלים, ואעשה לך עונשים, ואפזר את כל מי שישאר ממך לכל צד.
- פסוק י' -
- לכן אני נשבע נאום ד' אלוקים שכך יהיה, בגלל שטמאת את מקדשי, הוא פסל האשרה ששם מנשה בביהמ"ק, וגם עשית שאר דברים מאוסים, ושאר תועבות, כמו שאת החסרת מכבודי כך אחסר מכבודך, ולא תחמול עיני עליך, וכמו שאת לא חמלת על כבודי מלחללו כך אני לא אחמול על כבודך.
- פסוק י"א -
- שליש מהעם ימותו בדבר וברעב בתוך ירושלים, שלישי יפלו בזמן המלחמה סביבות ירושלים, ושליש אפזר לכל צד מארבע רוחות העולם, ואוציא את החרב מהנרתיק להכותם במקום גלותם.
- פסוק י"ב -
- ואגמור את כל כעסי בהם, ואחרי שאניח את כעסי בהם, ואז אתנחם, וידעו שאני ד' דברתי בכעסי שתגיע להם רעה והנביא לא בדה זאת מלבנו.
- פסוק י"ג -
- ואשים את ירושלים לחורבן ובזיון בעיני כל הגוים שגרים סביב ירושלים, וגם לעיני כל העוברים.

פסוק ט"ו - ותהיה לחרפה ובזיון, וכל העמים ילמדו מוסר, לא לנהוג כמותם כדי שלא תבוא עליהם רעה כדרך שבאה על ירושלים, ותהיה לתמהון בין הגוים שסביבותיך, בזמן שאעשה בך דין פורענות, בכעס ובחמה, אני ד' דברתי ובידי אפשרות לקיים.

פסוק ט"ז - תהיה לבזיון בזמן שאגרה בהם את כאבי הרעב {הכוונה לשדפון ירקון וארבה שמכלים חלק} שהם כאבים רעים ובעבר הבאתי אותם על הגוים והשחיתו אותם, כך עכשיו אגרה בכם ותשחתו, ועליכם אוסיף רעב יותר מהגוים שלא יהיה לכם כסף לקנות, ואשבור לכם את משענת הלחם.

פסוק י"ז - ואגרה בכם רעב, וחיות רעות ויהרגו אותכם, ודבר (מגפה) ודם ע"י החרב יעבור בתוכם, אני ד' דברתי ובידי אפשרות לקיים.